

Układ urbanistyczny osiedla Głębokie – czas powstania 1932r.

na podst. karty adresowej zabytku z GEZ*.

*GEZ – Gminna Ewidencja Zabytków

Osiedle leśno-parkowe (Wald-und Park Siedlung Glameck) realizowane było od 1932r. w charakterze podmiejskiego osiedla willowego w bezpośredniej bliskości terenów leśnych i jeziora Głębokie. Pierwsze plany osiedla wykonał berliński architekt Heinrich Zeller w 1931r. Projekt obejmowała 4 etapy realizacyjne, z których pierwszy położony najbliżej Szczecina położony jest po zachodniej stronie obecnej ul. Zegadłowicza. Wydzielono 170 działek wzdłuż trzech podłużnych ulic tworzących kształt wrzeciona (Majowa, Pogodna, Jaworowa, połączonych ciągami poprzecznymi. Kolejny etap przewidywał powiększenie osiedla na przedłużeniu ulic Pogodnej i Jaworowej. Z powodu ograniczeń rozwój osiedla został zatrzymany, część założeń nie została zrealizowana (np. kanalizacja, nawierzchnie ulic, szkoła, komunikacja tramwajowa). Pomimo to osiedle utrzymało wysoki standard. Pierwotną zabudowę stanowiły budynki 1-2 kondygnacyjne, murowane, z wysokimi dachami stromymi ceramicznymi, w tym obiekty o konstrukcji ryglowej. Preferowano skromne budynki mieszkalne o uproszczonej formie i zredukowanym detalu. Budowane tu domy w typie Landhausu nawiązywały do prostych wiejskich domów położonych w rozległym ogrodzie. Największą stratą z okresu II WŚ było zniszczenie trzech sąsiadujących budynków przy ul. Jaworowej wg proj. Waltera Labesa.

W końcu lat 60. XXw rozpoczęto dogęszczenie zabudowy nowymi typowymi, domami jednorodzinnymi, wolnostojącymi i bliźniakami dokonując wtórnych podziałów działek. Nowe budynki lokalizowano nie tylko, jak dotychczas wzdłuż istniejących ulic ale i w poprzek wprowadzając dodatkowe sięgacze dojazdowe i zabudowując poprzeczne uliczki piesze.

W latach 60. wybudowano szkołę wg proj. arch. Mieczysława Janowskiego a w latach 90 kościół wg projektu arch. Zbigniewa Abrahamowicza.

Cyt.: "Celem działań konserwatorskich powinno być utrzymanie charakteru zespołu, jego kompozycji oraz zabudowy o wartościach historycznych i estetycznych. Obok działań zachowawczych celowe jest dopuszczenie odtwarzania granic pierwotnych działek (historycznych) i wznoszenie na nich nowej niskiej zabudowy kontynuującej typ zabudowy historycznej, tj wolnostojących domów lokalizowanych z minimalną ingerencją w istniejący starodrzew i ukształtowanie terenu.

W związku z powyższym wskazane jest objęcie historycznego osiedla zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Należy chronić wartościowe zasady kształtowania przestrzennego, obowiązujące w historycznym planie osiedla w ramach zrealizowanego I i II etapu, w tym układ przestrzenny, charakter i gabaryty zabudowy, ustalone zagospodarowanie terenu, jego konfigurację i pierwotne zadrzewienie oraz zachowany typ nawierzchni i profil przestrzeni publicznej.

Wskazane jest ustalenie zakazu wtórnych podziałów działek w obrębie parcel historycznych oraz w miarę możliwości przywrócenie granic historycznych działek zabudowanych. Należy zachować historyczne linie rozgraniczające ulic oraz ich przekrój, ograniczając budowę zatok postojowych oraz objąć ochrona historyczne nawierzchnie."